

Вдовцата Цици - 109 -
Аз питам за бездетника
който, възниква от бамбуковата стъба
да и от нехайството на ^{загара} ~~любената~~ ^{некое} ~~срещна~~
прислужница, от ^{нощ еде} ~~известно~~ време е стана-
ла ^{и сега} ~~постоянен~~ ~~гост~~ ~~на~~ ~~дъщеря~~!

Цициан - Цици не ^{знае} ~~знае~~ за това.
Вдовцата Цици - Защо ^{то} ~~не~~ аз ^{знае} ~~знае~~
всичко, което трябва да се знае в та-
кава ситуация. ~~Тя~~ ~~получила~~ ~~на~~ ~~ушна~~
~~та~~ ~~пръчка~~ ~~и~~ ~~ни~~ ~~ей~~ ~~ска~~... ~~ще~~ ~~узнаем~~
~~за~~ ~~това~~...

Цициан - ~~Почакайте!~~ Спирва ми се, не си
спомням нещо...

Вдовцата Цици - ~~Разкажи,~~ ^{негодниче!} ~~спрещице!~~

Цициан - ^{каква новина} Но защо, защо и без това всич-
ко ти е известно?

Вдовцата Цици - За да се успокоя малко:
и закъснялото оправдание ~~не~~ ~~е~~ ~~все~~ ~~на~~ ~~тот~~
равдание.

Цициан - В такъв случай, ще ^{ви} ~~разкажа~~
с удоволствие!... Веднаж...